

زمانی که اکسیژن تمام کنیم ...

غافلترین مردم کسی است که از دگرگونی دنیا پند نگیرد.
حضرت رسول اکرم (ص)

معلوم است که وقتی وضع نفس کشیدن انسان این طور باشد نمی تواند مثل امروز کار کند و از تولیدات هر کس، دارای هر شغل، کاسته می شود و سطح معلومات انسان با سرعت زیاد رو به تنزل می گذارد. چون وقتی دانشجو، در کلاس درس، در حال خفقان باشد نمی تواند چیزی قابل توجه فرا بگیرد و معلم نیز در چنین وضعیتی، نمی تواند چیزی در خور توجه به دانشجو بفهماند.

و همه این مشکلات بر اثر این است که بشر در راه پیشرفت، همه ابعاد و جوانب را در نظر نمی گیرد و بنا بر این گاهی وقت ها، وقتی پروژه ای بزرگ را به ثمر می رساند سال ها بعد متوجه خواهد شد که عجب خوش خدمت بوده است!!

به مثالی دیگر توجه کنید. بر اثر تولید انبوه زباله ها و آلوده شدن آب دریاها و اقیانوس ها به دلیل استفاده و تولید مواد شیمیایی در کارخانه های مجاور آن ها نسل جانوران دریایی در حال انقراض است و خطرناک تر از آلودگی هوای خشکی آلودگی آب اقیانوس ها می باشد چون جانوران چند سلولی به اسم پلانکتون که در سطح اقیانوس مجاور هوا زندگی می کنند و ۹۰ درصد اکسیژن را در کره خاک آن ها تامین می نمایند بر اثر آلودگی اقیانوس می میرند و با مرگ و نابودی آن ها، میزان اکسیژن در هوای زمین به ده درصد امروزی تنزل می کند و این مقدار، نه برای تنفس جانداران و از جمله انسان کافی است نه برای تنفس گیاهان. و در نتیجه نسل گیاه و جاندار در کره خاک منقرض می شود و این یک تئوری نیست که بگویند احتمال صدق و کذب آن مساوی می باشد بلکه یک محاسبه علمی است.

در آینده ای نزدیک اگر همین طور پیش برویم به دلیل نرسیدن اکسیژن کافی به سلول های مغز در کار های انسان تاخیر به وجود می آید. به طور مثال در یک کارخانه اتومبیل سازی کارگری که برای کار خود بایستی یک آچار ار بردارد از لحظه ای که مایل به برداشتن آن می شود تا لحظه ای که آن را بر می دارد چند ثانیه طول می کشد چون سلول های مغز به مناسبت ضعف ناشی از نرسیدن اکسیژن کافی به آنها نمی توانند با سرعت، به اعصاب محرک که عضلات کارگر را فرمان می دهند فرمان بده تا اینکه دستش آچار را بردارد. این تاخیر در تمام کار های انسانی به ظهور می رسد و راننده اتومبیل وقتی که عابری را در مقابل خود می بیند و می خواهد ترمز کند از لحظه ای که اراده او می گوید که باید ترمز کرد تا لحظه ای که پایش رو پدال ترمز فشار می آورد چند ثانیه طول می کشد.

همینطور است حال خلبانی که قصد دارد از فرودگاه پرواز نماید و در لحظه ای که باید سکان عمودی را به حرکت در آورد تا اینکه دماغه هواپیما بالا برود و چرخ ها از باند فرودگاه جدا شود نمیتواند به موقع این کار را بکند بلکه سکان عمودی را چند ثانیه بعد به حرکت در می آورد و در نتیجه هواپیما که تمام باند

امام جعفر صادق فرمودند: آدمی باید طوری زندگی نماید که پیرامون خود را آلوده نکند زیرا اگر آلوده نماید روزی می رسد که زندگی بر او دشوار و شاید غیر ممکن می شود.

حال توجه کنید که امام جعفر صادق این نکته را زمانی هشدار دادند که حتی یک کارخانه به شکل کارخانه های امروزی وجود نداشت و فلزات را در کوره های کوچک ذوب می کردند و چون تمام فلزات حتی آهن، با چوب ذوب می شد آلودگی، در محیط، به وجود نمی آورد. حتی اگر آهن را با ذغال سنگ ذوب می نمودند باز میزان تولیدات به اندازه ای نبود که محیط را آلوده نماید.

حال برگردیم به زمان خودمان و یا حتی کمی پیش از این؛ موضوع آلودگی محیط از زمانی شروع شد که اولین بمب اتمی منفجر گردید و در منطقه انفجار، جو را آلوده کرد. اگر به همان انفجار های اولیه اکتفا می شد محیط آلوده نمی گردید ولی بعد از آن دولت هایی که دارای سلاح اتمی بودند به آزمایش آن سلاح ادامه دادند و به موازات آن آزمایش ها، کارخانه های مولد برق با نیروی اتم به کار افتاد و آلودگی هوا از مواد پرتو افکن بیشتر شد.

با این اوصاف طفلی که امروز متولد می شود در پنجاه سال دیگر (اگر تا آن موقع زنده بماند) وضع نفس کشیدنش مانند نفس کشیدن کوه پیمایی است که بدون دستگاه تنفس در قله کوه اورست که مرتفع ترین کوه دنیاست در حال نفس کشیدن می باشد.

پنجاه سال دیگر با ادامه آلوده شدن آب اقیانوس ها وضع نفس کشیدن تمام افراد بشر و جانداران دیگر شبیه وضع کسانی است که در حال خفقان هستند.

در پنجاه سال دیگر کسی که کبریت می کشد تا اینکه سیگار خود را روشن کند یا اجاقی را در خانه روشن نماید کبریتش مشتعل نخواهد شد برای اینکه در هوا، آنقدر اکسیژن نیست که کبریت را مشتعل نماید و این نکته یک افسانه علمی نیست بلکه واقعیت است.

ایزاک آسیموف (شاید اسحق عظیموف) دانشمند فیزیکدان آمریکایی می گوید: بیماری تنگی نفس در آمریکا از سال ۱۹۵۰ تا امروز سیصد درصد افزایش یافته و این افزایش به احتمال قوی ناشی از کم شدن میزان اکسیژن جو زمین است چون به طور دائم از میزان اکسیژن جو، بر اثر مرگ پلانکتون ها در اقیانوس ها کاسته می شود.

و اما بخوانید از آلوده کردن دریا ها و پیامد های آن؛ آلودن آب دریا ها از طرف انسان، به طور حتم تا یک قرن دیگر سبب فنای مطلق او خواهد شد و این موضوع طوری از نظر علمی غیر قابل تردید می باشد که می توان گفت اگر این وضع ادامه داشته باشد و دریا ها همچنان آلوده شود زندگی نوع بشر و جانداران دیگر پنجاه سال بعد مانند جان کنده خواهد بود.